

ни отражения на множеството Азове, които в амбивалентна динамика разместват непрекъснато местата си: "Аз сам не съм, ни тук сам си- в заключената стая, // Но кой е Той... но кой си Ти, не зная" ("Аз сам не съм"). С идентифицирането на двойствената (и множествената) вътрешна природа се установява смисловата им равностойност и с това се осмисля вътрешната амбивалентна динамика и диaboличното преживяване на субекта с "две души" - на ангел и на демон, с "две сърца" - "с двоен пламък" ("де души").

Онтологичната проблематика на индивидуалната екзистентност се превръща в Яворовата символистична поезия в централна, защото отваря пространството на трансценденталните сфери, в които субектът търси Аза си имагинерното и хипертрофирало Его, кристализирало в диaboлични сенки, призрци, чудовища, в демоничното отражение, което субекта вижда в леда-огледало ("Видения"). Смисловата многозначност на собствената вътрешна природа и на битието, наченали със смъртта на Бога, водят към дезориентация и неспособност да се вземе решение, към пасивност и раздвоение и в крайна сметка, отключват деструктивната енергия на личностното.

Метафизичното равенство на стойностите изпълва смисловия свят на Яворовата символистична поезия. То не се ограничава само върху антропологичните феномени, а придобива космически мащаби. Съзнанието на лирически субект търси трескаво полюсите на всички явления и ги хваща в мига на тяхната конфронтация и размяна: живот-смърт; ден-нощ; лято-зима; студ-жега; горе-долу; връх-бездна: светлина-мрак.

Авторовата негативно-нигилистична интенция представя тоталността на амбивалентността като непреодолим принцип на живота и вселената, която провокира и кризата в езика, изразена в трудността за назоваването на нещата, а също и в отказа за назоваването им ("Една дума"). Свърхупотребата на конотациите на неназоваването: мълчание, шепот, безмълвие, стенание, отсъствие на ехо, отчетливо подсказват деструктивност в акта на комуникация или т. нар. "дефектна" речева комуникация, в която речта не може да изпълни ролята си на посредник в общуването на полюсите и се означава като антикомуникация².